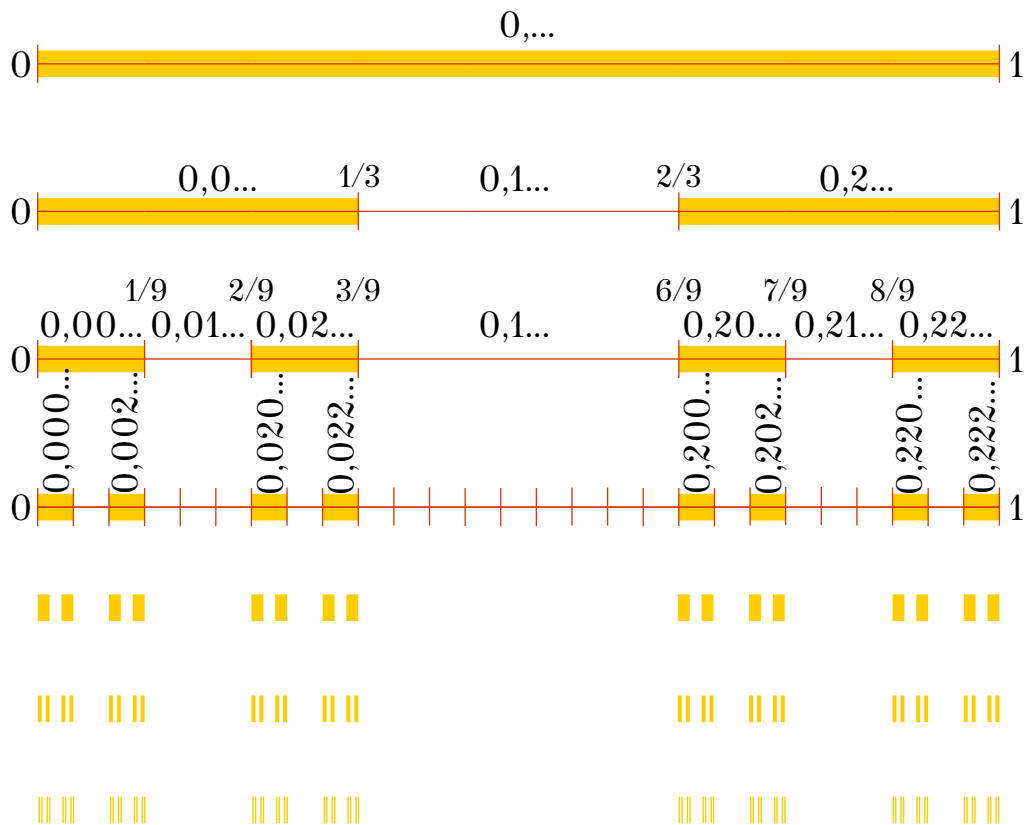

Небојша Икодиновић

УВОД У МАТЕМАТИЧКУ ЛОГИКУ

Универзитет у Београду – Математички факултет

УВОД У МАТЕМАТИЧКУ ЛОГИКУ

Небојша Икодиновић

Београд, 2023

др Небојша Икодиновић

УВОД У МАТЕМАТИЧКУ ЛОГИКУ

Прво издање, 2023

Рецензенти:

др Предраг Тановић, научни саветник Математичког института САНУ

др Славко Моцоња, доцент Математичког факултета, Универзитет у Београду

Издавач: Универзитет у Београду – Математички факултет

Студентски трг 16, 11158 Београд, тел. (+381) 011 2027 801, matf@matf.bg.ac.rs

За издавача: др Зоран Ракић, декан

Обрада текста: аутор

Цртежи и корице: аутор

Фотографије: <https://www.wikipedia.org/> (Public Domain)

Штампа и повез: ТРИ О д.о.о.

Тираж: 300 примерака

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

510.6(075.8)

ИКОДИНОВИЋ, Небојша, 1973-

Увод у математичку логику / Небојша Икодиновић. - 1. изд.
- Београд : Универзитет, Математички факултет, 2023
([Аранђеловац] : Три О). - 188 стр. : илустр. ; 26 cm

Тираж 300. - Напомене уз текст. - Библиографија: стр. 177-178.
- Регистар.

ISBN 978-86-7589-177-2

а) Математичка логика

COBISS.SR-ID 124539913

© Математички факултет, 2023

Сва права су задржана. Ниједан део ове публикације не може бити репродукован нити смештен у систем за претраживање и трансмитовање у било ком облику, електронски, механички, фотокопирањем, снимањем или на други начин, без претходне писмене дозволе издавача.

Садржај

Предговор	5
0. Исказна алгебра	7
0.1 Исказне формуле (одн. логички изрази)	8
0.2 Еквивалентне трансформације	17
1. Математичка индукција	25
1.1 Природни бројеви и принцип математичке индукције	26
1.2 Формалне граматике и формалне теорије	35
1.3 Исказни рачун L (Формална теорија L)	48
2. Природна дедукција	59
2.1 Исказна природна дедукција	60
2.2 Чист предикатски језик	68
2.3 Предикатска природна дедукција	76
3. Теорија ZF	85
3.1 Аксиоме изградње скупова	86
3.2 Основни концепти савремене математике	92
3.3 ZF теорија	116
4. Заснивање математике	127
4.1 Кардиналност скупа	128
4.2 Аксиома избора	135
4.3 Структуре првог реда	146
4.4 Квантификатор $\mathcal{U}$ -скоро свуда	163
Литература (и предлози за читање)	177
Индекс	179
Белешке	182

Предговор

Књига је резултат вишегодишњег осмишљавања и припремања курса *Увод у математичку логику*, на првој години студија математике. Неколико генерација студената је пратило настајање рукописа и ово је прилика да им захвалим на конструктивним коментарима и подстицајним дискусијама. Питања која смо једни другима постављали и одговори које смо размењивали често су (пре)усмеравали писање ове књиге. Посебну захвалност дугујем и рецензентима који су примедбама и предлозима утицали на коначан изглед књиге.

Концепт књиге је одређен тежњом да се истакну две ствари:

- снага математичког приступа у проучавању мишљења и закључивања (логика се од античких времена није значајно мењала, док половином 19. века, математика није почела да се њоме бави);
- доприноси које математика може добити од своје логике.¹

Редослед излагања у овој књизи мање-више одговара развоју савремене математичке логике. Први део књиге одређују два кључна догађаја која су довела до настанка математичке логике. Први догађај је *алгебраизација логике*, започета Буловим радовима, а други догађај је *аритметизација логике*, започета радовима Дедекинда, Фрегеа и других, и која у Геделовим радовима доводи до спектакуларних резултата. Зато књига почиње поглављем о исказној алгебри и њеним законитостима. У следећем поглављу, основу свих разматрања чини *принцип математичке индукције*. То поглавље је посвећено формалним језицима и теоријама, који су изворно развијани по узору на аритметику. *Формални рачуни* данас заузимају веома значајно место у применама математичке логике, а посебно у развоју рачунарства. Сходно томе, формалне теорије су сликовито представљење као *машине за доказивање теорема*, чиме су истакнути рачунски аспекти вештине доказивања. Кроз примере и задатке уведен је велики број значајних формалних система: поред исказног рачуна, наведени су и формални рачуни група, уређења, мрежа, итд. Следеће поглавље издваја само један рачун – Природну дедукцију за чист предикатски језик. Овај рачун најбоље представљају речи његовог творца, Генцена: *Желео сам да конструишем формализам који ће бити близак, што је могуће више, стварном закључивању*. Заиста, правила природне дедукције веома лепо истичу употребу сваког логичког симбола, посебно квантификатора.² Теорија скупова, чије је темеље поставио Кантор, заузима централно место у књизи: уведен је *формални рачун ZF* за рад са скуповима; а затим је разрађен стандардни

¹ Амерички математичар М. Дејвис (1928–2023) је своју књигу *На логички погон* посветио једном великом доприносу математичке логике – открићу рачунара. У уводу те књиге аутор примећује: *Рачунар је заправо логичка машина. Он је настао на основу прочишћених увида које је значајни број логичара развијао . . .*

² Подсећамо на чувени Витгенштајнов (1889–1951) слоган: *Не питај за значење речи, питај за њену употребу у језику*.

„речник” савремене математике. Рачун **ZF**, и његово проширење аксиомом избора **ZFC**, представљају оквир да се прецизира семантика (значење) разноврсних формалних система, а посебно за предикатске језике. Сходно томе, у последњем поглављу се уводи појам структуре и разматра се концепт последице, одн. њени синтаксни и семантички аспекти. Књига се завршава фундаменталним резултатима³ на којима почивају веома важне примене савремене математичке логике у разним областима математике.

³ теорема о ултрафилтеру, теорема компактности, Ремзијева теорема итд.

Садржај је подељен у пет поглавља.

0. ИСКАЗНА АЛГЕБРА: Поднаслов овог поглавља би могао бити *алгебарски идентитети и еквивалентне трансформације*, јер је исказна алгебра изложена аналогно познатим бројевним алгебрама.

1. МАТЕМАТИЧКА ИНДУКЦИЈА: Централно место поглавља заузима 'пар екселанс резоновање' (према речима славног математичара Поенкареа) засновано на принципу математичке индукције. Принцип математичке индукције је изложен у контексту природних бројева, а затим је проширен на формалне граматике и формалне теорије. Једна формална теорија је посебно издвојена – *исказни рачун $\mathcal{L}$* .

2. ПРИРОДНА ДЕДУКЦИЈА: Систем природне дедукције изложен је најпре за исказну логику, а затим за тзв. чисту предикатску логику. Интерпетација предикатског језика је поменута само узредно, као подршка интуитивном разумевању језика. Главно место заузимају правила природне дедукције и њихова употреба, која на својеврстан начин одређује и значење симбола.

3. ТЕОРИЈА СКУПОВА: Језик и аксиоме теорије скупова су представљење као заједнички оквир разних математичких дисциплина. Централно место поглавља представља листа основних концепата савремене математике.

4. ЗАСНИВАЊЕ МАТЕМАТИКЕ: Последње поглавље обједињује сва претходна и поставља основе за многе области математике. Сасвим уопштено говорећи, поглавље описује главна уопштења идеје *бројања*: (1) поређење скупова по кардиналности; (2) могућност да се скупови добро уреде (и тиме *продужи* принцип индукције); (3) изграђивање бројевних структура (рационалних и реалних бројева).